

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 28.114 van 29 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Keniaanse nationaliteit te bezitten, tot de Kikuyu-etnie te behoren en afkomstig te zijn uit Mombasa. Volgens de verklaringen die u aflegde voor het CGVS op 3 oktober 2007 bent u opgegroeid in Mombasa. Toen u in 2003 in het huwelijk trad met (J.W.) verhuisde u naar Nakuru. Uit een vorige relatie heeft u een zestienjarige zoon, (A.M.). In 2003 opende u een kappers- en kleermakerszaak. De eerste jaren van uw huwelijk waren goed. Toen u midden 2005 ernstige, aanhoudende vaginale bloedingen kreeg ontstonden de problemen in uw huwelijk. Uw man beschuldigde u ervan dat u met andere mannen seksuele betrekkingen had en begon u omwille van deze verdenkingen te slaan. In december 2005 ging u naar de dokter waar u vernam dat u fibromen in uw baarmoeder had. De dokter stelde een operatie voor waarbij misschien een hysterectomie zou moeten plaatsvinden. De bloedwaarde van uw hemoglobine was onvoldoende hoog waardoor de operatie uitgesteld diende te worden. Die avond kwam u later dan anders thuis omdat u pas rond 20u een afspraak bij de dokter had. Uw man werd boos en hij stak u met een mes in uw linkerschouder. U bracht de nacht door bij uw buurvrouw die u de volgende dag naar het ziekenhuis bracht en vervolgens met u

meeding naar de politie om aangifte te doen. Aan deze klacht werd door de politie echter geen gevolg gegeven. Uw man weigerde u te geloven, mee te gaan naar de dokter en hij bleef u beschuldigen en slaan wegens overspel. U ging nog twee maal naar de politie maar kreeg er geen gehoor omdat het om huiselijk geweld ging. Op 15 mei 2006 onderging u de operatie waarbij de dokter uw baarmoeder niet kon redden en een hysterectomie moest uitvoeren. Na de operatie ging uw man door met de fysieke mishandeling, hij beledigde en vernederde u. In februari 2006 bent u naar uw zus in Muranga gevlucht. Uw man kwam u daar begin maart 2006 terughalen met de belofte zijn leven te beteren. Al gauw begonnen de problemen opnieuw. In december 2006 werd uw man gearresteerd op verdenking van het verkopen van land dat zijn eigendom niet was. Hij werd dezelfde dag vrij gelaten. U werd opgeroepen om een verklaring af te leggen en men hield u in detentie gedurende drie dagen. Eens thuis gingen de zaken zoals voordien, u werd vernederd en geslagen op regelmatige basis. Eind maart 2007 vertelde uw buurman, (J.M.), dat hij mensen kende die u zouden in veiligheid brengen. Op 19 april 2007 vertrok u samen met uw smokkelaar (J.) vanuit Nairobi. U dacht dat hij u naar een veilige plek in Kenia zou brengen maar u werd zonder uw medeweten naar België gebracht waar u op 20 april 2007 bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel een asielpcedure startte. Op 27 november 2007 werd aanvankelijk door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 19 februari 2008 werd deze beslissing door het Commissariaat-generaal ingetrokken als gevolg van de in Kenia heersende veiligheidssituatie na de presidentsverkiezingen van 27 december 2007, waarna u voor een bijkomend gehoor werd opgeroepen.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen enkele bedenkingen gemaakt worden bij de door u ingeroepen vrees voor vervolging door uw echtgenoot. U verklaart uw land te zijn ontvlucht uit angst voor uw echtgenoot die u sinds midden 2005 sloeg. U beweert tot drie maal toe te zijn gevlucht voor uw man. Men kan dit echter niet zien als reële pogingen om aan uw man te ontsnappen aangezien u iedere keer op vrijwillige basis terugkeerde, mede uit bekommernis voor de veiligheid van uw zoon. Een eerste keer vluchtte u naar Nairobi (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 3 oktober 2007, hierna CGVS 1, p.11) voor een weekend maar keerde u op maandag reeds terug omwille van uw zoon (zie verhoorverslag CGVS 1, p. 6). In februari 2006 vluchtte u naar uw zus (J.W.) in Muranga (zie verhoorverslag CGVS 1, p.6) waar uw man u begin maart 2006 kwam halen. U ging vrijwillig mee omdat uw man beloofde dat hij zou veranderen (zie verhoorverslag CGVS 1, p.6) en omdat u vreesde voor de veiligheid van uw zoon (zie verhoorverslag CGVS 1, p. 7). U vluchtte ook eens naar Maili Saba waar een vriendin van u een ziekenhuis heeft en waar u kon werken en logeren (zie verhoorverslag CGVS 1, p.11). U ontmoette echter, opnieuw toevallig, uw schoonmoeder op de bus die vanuit haar dorp, Subukia, Maili Saba voorbij moest op weg naar Nakuru en keerde een week na uw vertrek huiswaarts (zie verhoorverslag CGVS 1, p.11). Het houdt bovendien geen steek dat u beweert uw zoon nooit mee te hebben genomen toen u vluchtte omdat hij naar school moest, of omdat u op een schooldag vertrok daar waar de reden om terug te keren naar uw gewelddadige man juist uw zoon was (zie verhoorverslag CGVS 1, p.6). Indien u werkelijk de bedoeling had om tijdelijk dan wel definitief uw echtgenoot te verlaten dan is het niet aannemelijk dat u geen duurzame oplossing zocht voor uw zoon. Te meer daar de familie van uw man vraagt hem te verlaten omdat ze u ervan verdenken dat u wil dat uw zoon de erfenis van uw man zou opstrijken (zie verhoorverslag CGVS 1, pp.5-6).

Er dient voorts op gewezen te worden dat u voor het Commissariaat-generaal niet op afdoende wijze hebt aangetoond dat u geen aanspraak kan maken op de bescherming of de hulp van de autoriteiten van uw land van herkomst (of enige andere organisatie). U legt hier onduidelijke verklaringen over af. Enerzijds zegt u dat het hopeloos zou zijn geweest om naar de politie te gaan (zie verhoorverslag CGVS 1,p.9) omdat u bang was aangezien uw schoonbroer politieman is. Vervolgens verklaart u een keer naar de politie te zijn gegaan nadat uw echtgenoot u met een mes had gestoken om onmiddellijk daarna te verklaren dat u drie maal naar de politie bent gegaan

(zie verhoorverslag CGVS 1, p. 9) en er aan toe voegde dat er geen belang aan gehecht werd omdat het om huiselijk geweld ging (zie verhoorverslag CGVS1, p. 9).

U verklaart ook niet naar een NGO te zijn gestapt omwille van het feit dat uw man bevriend is met een zekere MP (D.M.) hetgeen echter niet ter zake doet aangezien NGO's er net voor staan om veiligheid te bieden daar waar de overheid het soms nalaat. Tot slot beweert u het nagelaten te hebben een advocaat te hebben geraadpleegd omdat zulke zaken niet ernstig zouden genomen worden (zie verhoorverslag CGVS1, p.12). Deze verantwoording is echter niet afdoende als verklaring. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat er verschillende sociale organisaties in Kenia werkzaam zijn die zich inzetten voor de bescherming van de vrouwenrechten (zie informatie administratieve dossier).

Bovendien slaagde u er voor het Commissariaat-generaal niet in aannemelijk te maken dat u zich niet elders in Kenia zou kunnen vestigen zonder enige vrees voor vervolging. Zo beweert u dat u zich niet in een andere stad kon vestigen omdat uw schoonbroer, (P.N.), u zou kunnen vinden met zijn netwerk omdat hij politiemans is (zie verhoorverslag CGVS1,p.9), terwijl hij juist degene is die u vraagt uw man te verlaten (zie verhoorverslag CGVS 1,p.6). Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij moeite zou doen om u te zoeken. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u een zelfstandige vrouw bent met behoorlijke intellectuele capaciteiten. U startte een opleiding tot verpleegkundige die u wegens omstandigheden moest afbreken (zie verhoorverslag CGVS1, p.3) en u volgde een opleiding in verband met HIV die u later ook zelf gaf (zie verhoorverslag CGVS1, p.3). Bovendien had u een goed draaiende kapperszaak, u had 2 mensen in dienst (zie verhoorverslag CGVS1, P. 11). Er mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u in staat was u op eigen houtje elders in Kenia te vestigen.

Toen u gevraagd werd of er nog andere redenen zijn waarom u niet terug kan naar Kenia, antwoordde u dat u dingen gezien hebt die heel corrupt waren, dat ze huizen binnen gingen en de eigendomsakten verbrandden zodat ze die konden verkopen (zie verhoorverslag CGVS1, p.12). Blijkens het gehoorverslag hebt u echter sinds uw vrijlating, drie dagen na uw arrestatie omwille van de illegale verkoop van grond door uw man niets meer van deze zaak vernomen.

Verder komt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal komt naar voor dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u persoonlijk als Kikuyu een vrees ervaart vervolgd te zullen worden in uw land van herkomst louter omwille van uw etnische oorsprong. Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u vreesde bij uw terugkeer naar Kenia problemen te zullen hebben louter omwille van het feit dat u Kikuyu bent, antwoordde u hierop bevestigend (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21 november 2008, hierna CGVS 2, p.2). U voegde hieraan toe dat het kwestie is van op het verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn (zie verhoorverslag CGVS 2, p.2). U haalde verder geen enkel concreet element aan dat erop zou kunnen wijzen dat u bij uw terugkeer naar Kenia louter omwille van uw etnische afkomst problemen zou hebben. Uit uw verdere verklaringen blijkt dat u voor uw vertrek uit uw land van herkomst evenmin enige problemen had om deze reden. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat het postelelectorale geweld, waarvan sprake was sinds begin 2008 in de diverse Keniaanse provincies, sinds het voorjaar 2008 geluwd is (zie documentatie in het administratieve dossier).

Tot slot dient erop gewezen te worden dat Artikel 48/4 § 2 c van de wet van 15 december 1980 vermeldt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4 § 1).

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat de huidige situatie in Kenia niet beantwoordt aan alle vereisten van de definitie in artikel 48/4. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA, blijkt dat op dit ogenblik de situatie in Kenia niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Niettegenstaande het land werd getroffen door uitspattingen van geweld in januari en februari 2008, volgend op de verkiezingen van december 2007,

bedaarden de gemoederen eind maart 2008 en vinden er niet langer aanhoudende gevechtshandelingen plaats. De tussenkomst van oud-secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, op 28 februari 2008, heeft geresulteerd in een akkoord tussen de twee hoofdrolspelers, president Mwai Kibaki en zijn opponent Raila Odinga. Op 16 april 2008 kwam een regering van nationale eenheid tot stand waarbij Mr. Odinga werd benoemd tot eerste minister. Op dit moment is er bijgevolg geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang in Kenia, zodat burgers er niet langer een risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een dergelijk conflict.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventies, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde ten slotte geen reis-of identiteitsdocumenten voor waaruit uw ware identiteit of reisweg zou kunnen blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster voert de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan als beginsel van behoorlijk bestuur. Zij merkt op dat uit dit beginsel bij de feitenvinding voortvloeit dat geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

Verzoekster werpt tevens de schending op van het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel, alsook van de motiveringsplicht. Zij verwijst hierbij naar de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen als substantiële vormvereiste en verwijst in dit verband naar rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State. Zij stelt dat voormelde wet de overheid bij elke bestuurshandeling met individuele draagwijdte verplicht in de beslissing zelf de feitelijk en juridische grondslag aan te duiden waarop zijn steunt en wijst erop dat de motivering bovendien afdoende moet zijn. Volgens verzoekster is in casu de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

Uit het voorgaande zou blijken dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007,

nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Waar verzoekster de schending van het redelijkheid- en vertrouwensbeginsel inroept, zonder verder te verantwoorden op welke wijze deze beginselen door de bestreden beslissing zouden geschonden zijn, wordt dit onderdeel van het middel derhalve niet dienstig aangevoerd.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. In de bestreden beslissing, zoals hierboven weergegeven, wordt op duidelijke wijze aangegeven op welke motieven zij gesteund is. Een schending van de formele motiveringsplicht kan derhalve niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing wel degelijk aan deze verplichting beantwoordt en terecht motiveert dat verzoekster niet aantoont een gegronde vrees voor vervolging te koesteren gezien zij (i) de vrees ten aanzien van haar echtgenoot niet hard weet te maken, gelet op het feit dat zij geen reële vluchtpogingen ondernomen heeft en telkens vrijwillig naar hem terugkeerde, waarbij ze weinig coherente verklaringen aflegde omtrent de redenen van haar terugkeer, met name haar zoon (ii) niet aantoont dat zij de beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst heeft uitgeput, zij het bij de autoriteiten, zij het bij organisaties die werkzaam zijn in Kenia op het vlak van vrouwenrechten (iii) niet aannemelijk maakt dat zij zich niet elders in Kenia zou kunnen vestigen teneinde haar voorgehouden problemen te ontvluchten, te meer gelet op haar intellectuele capaciteiten, het feit dat zij in de veronderstelling was dat J. haar naar een veilige plaats in Kenia zou brengen in plaats van naar het buitenland, alsook de tegenstrijdige verklaringen omtrent de steun van haar schoonbroer (iv) niet aantoont dat zij persoonlijk vervolging vreest omwille van het loutere feit dat zij tot de Kikuyu-etnie behoort. Verzoekster onderneemt niet de minste poging om deze motivering, die pertinent is en uitgebreid steun vindt in het administratief dossier, in concreto te weerleggen. Zij wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

Verzoekster brengt bovendien geen begin van bewijs bij omtrent haar identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor de geloofwaardigheid van haar relaas.

Verder kan worden opgemerkt dat het door verzoekster op 28 november 2007 neergelegde medisch attest (zie administratief dossier, map A) niet vermag bovenstaande motivering te ontkrachten. Haar medische toestand doet geenszins afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen omtrent het uitputten van de nationale beschermingsmogelijkheden en het voorhanden zijnde intern vluchtalternatief.

Aangaande de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht, merkt de Raad op dit beginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij waaruit zou blijken dat zij in de loop van de procedure onvoldoende in de mogelijkheid werd gesteld haar relaas uiteen te zetten. De stukken in het administratief dossier tonen aan dat verzoekster ruimschoots de kans heeft gekregen om haar standpunt op nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen. Zij heeft verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, map A, stuk 11) en werd twee maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster heeft hierbij overigens nooit opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van de gehoren (administratief dossier, map A, stuk 5; map B, stuk 3). Zoals uit het bovenstaande blijkt, heeft de Commissaris-generaal verzoeksters asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak, met name de voormelde stukken alsook de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt (map B, stuk 11) (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster voert aan dat in de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd wordt waarom zij niet in aanmerking zou komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

4.2. De bestreden beslissing verantwoordt wel degelijk waarom aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Er wordt terecht verwezen naar de informatie in het administratief dossier (map B, stuk 11) waaruit blijkt dat de actuele situatie in Kenia op dit ogenblik niet van die aard is dat er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoekster brengt geen elementen bij ter weerlegging voormelde informatie en toont evenmin in concreto aan waarom zij in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad ontwaart evenmin elementen in het administratief dossier die erop wijzen dat verzoekster een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 mei 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.